

چرا نباید به تماشای تمرین فرزندان بنشینیم؟

ترجمه ی: عباسعلی فاریابی (۱۳۹۷/۷/۲۶)

ما به عنوان پدر و مادر دوست داریم تا حد امکان از فرزندان مان حمایت کنیم. ما بچه های مان را دوست داریم و تمایل داریم نزد آنها باشیم، وقت خود با آنها صرف کنیم و در طول مسیر به آنها کمک کنیم.

هنگامی که صحبت از تمرینات شمشیربازی به میان می آید، تماشا کردن آن بسیار جالب می شود. و این یکی از دلیل های علاقه مندی بزرگ ترها به تماشای تمرینات فرزندان شان در این ورزش است! به نظر می رسد که دیدن آنها در حال اجرای مهارت های مختلف بهترین بهانه برای توجیه حضور آنها در آنجاست، اما اگر نباشید، چه می شود؟ شاید این کار بر خلاف میل باطنی شما باشد، اما دلایل قانع کننده ای برای بازنگری در نظارت بر تمرینات فرزندتان وجود دارد.



۱. محترم شمردن نقش ها

همه در زندگی فرزند شما نقش دارند. شما نقش والدین را بازی می کنید. مدرس آنها نقش معلم را بازی می کند. دوست آنها نقش یک یار را بازی می کند. و مربی شمشیربازی آنها نقش معلم را بازی می کند. وقتی والدین تمرینات فرزند خود را تماشا کنند، احتمالاً این نقش ها دچار اختلال می شوند. حتی اگر شما یک شمشیرباز با تجربه باشید، کناره گیری کردن و واگذاری تمرین و راهنمایی فرزندان به مربیان آنها حائز اهمیت بسزائی است، تا او بتواند بدون سردرگمی به راحتی حمایت پدر و مادری مورد نیاز شما را دریافت کند.

۲. بعضی اوقات بهتر است که بعضی چیزها را ندانیم

واقعا بهتر است که از همه ی جزئیات تمرین فرزندان مان باخبر نباشید. اگر فرزند ما در یاد یادگیری درس جدید مشکل پیدا کرده یا روز سختی را پشت سر گذاشته است، چنین اطلاعاتی علاوه بر ایجاد استرس در زندگی ما، سبب تنش زایی در روابط ما نیز می شود. اگر یک مسئله جدی وجود داشته باشد، مربی شمشیربازی یا خود کودک شما آن را حل و فصل خواهند کرد. مشاهده ی هر اشتباه کوچک، باری است که در پروسه ی حمایت از فرزندان، هیچ کمکی به شما نمی کند. فرزند شما باید بداند که شما به بهترین وجه او را باور دارید و هیچ گونه احساس ناامیدی در مورد او ندارید.

۳. تغییر شکل عملکرد

وقتی کسی در حال تماشا کردن ما باشد، متفاوت شدن عملکردمان بسیار طبیعی است. به همین ترتیب، هنگامی فرزند شما متوجه بشود که شما در حال تماشای او هستید، به هیچ وجه نخواهد توانست مانند همیشه شمشیربازی کند، زیرا که شما تنها شخصیت پر نفوذ زندگی او هستید! با تماشای خود شما باعث یک تغییر دینامیکی در عملکرد او می شوید. رها کردن او از نگرانی های فکری و درونی شما، بخش مهمی از روند آموزش او را تشکیل می دهد.



۴. از دست دادن استقلال فردی

یکی از خصوصیات دوست داشتنی شمشیربازی **آموزش استقلال** فردی است. زمان زیادی مورد نیاز است تا یک کودک بتواند بر روی پیست برود و برای مبارزه شمشیر در دست گیرد. وقتی پدر و مادر همیشه در صحنه حاضر باشند، کودک واقعا نمی تواند یاد بگیرد که مستقل باشد. او باید این فرصت را داشته باشد تا این فرآیند را به تنهایی انجام دهد و بدون کمک شما در این راه قدم بگذارد، تا پس از ایجاد حس اعتماد به نفس بعدها بتواند استقلال خود را پی ریزی کند.

منظور از هیچ کدام از دلیل های فوق این نیست که شما نباید بازی کودک خود را تماشا کنید. حضور والدین در این فرآیند وسیع اهمیت بسزایی دارد. از جهت دیگر این بدان معنی نیست که شما باید به تماشای هر جلسه ی تمرینی او بنشینید. بلکه درست ترین کار این است که تمرین فرزندان به دور از نگاه های شما انجام شود!

به مربیان فرزندان اعتماد کنید و او را با کلمات مثبت تشویق کنید تا احساس راحتی کند، آنگاه شکوفایی و رشد او در شمشیربازی را خواهید دید!

Irina Chirashnya,
Academy of Fencing Masters Blog